

Zprávy z farnosti

11/2003

Vstupujeme do měsíce, který má název podle toho, co kolem sebe vidíme na každém kroku. Všude je samé listy. Listy ze stromů, keřů, rostlin. Mají různé barvy, různé tvary. Jsou připomínkou života. Když se na ně díváme, připomínají nám také, že podobně jsme i my lidé různí. Máme různé povahy, různý vzhled, různé názory. Spojuje nás ale všechny, že musíme z tohoto pozemského života odejít. Hned na začátku listopadu máme Slavnost všech svatých. Na to hned navazuje Památka věrných zemřelých a týden, ve kterém intenzivně prosíme za naše zemřelé. Přitom se nám objeví celá řada vzpomínek na naše drahé. Zároveň ale přemýšlíme i o našem životě. Je to doba určitého účtování. Využijme těchto dní jak pro dobro našich drahých, tak také jako podklad pro změnu ve vlastním životě.

Boží požehnání vyprošuje

P. František

Známe svůj kraj?

Dostal jsem poštou pohlednici, na které pisatel uvedl odpověď na minulou hádanku - naprosto správnou! Nebudu nyní zveřejňovat tuto odpověď, tu se spolu s ostatními dříve uveřejněnými dozvíte v příštím čísle ZzF.

Jenže to nebylo vše, text neobsahoval pouze správnou odpověď, ale na oplátku i hádanku - ne obrazovou, ale o to zajímavější. Nemyslím si, že „svůj“ kraj znám právě nejlépe, k tomu mám vzhledem k totálnímu deficitu času čím dále, tím méně možností, ale přesto si dovolím na „předhozenou“ otázku odpovědět. Napadl mě jeden kostel sv. Vavřince a jeho bezprostřední okolí. Rád bych odpověděl obrázkem, proto nebudu místo prozrazovat, ale pokusím se do příště fotku pořídít, tentokrát mě zaskočilo počasí Do té doby „náhrada“ s podobností čistě náhodnou

* Říká někomu něco tento obrázek? *

Na odpovědi se opět těší R. S.

Sázava

Mimo jméno známé řeky, existuje 5 názvů obcí tohoto jména, a to v okrese Kutná Hora (na trase „Posázavského Pacifiku“ u Čerčan), Pelhřimov (pod Křemešním), Praha Západ (u soutoku s Vltavou u Davle a známého místa Hradištko), Ústí nad Orlicí (hned u Lanškrouna), Žďár nad Sázavou (na trati Žďár nad Sázavou - Přibyslav, tedy do Havlíčkova Brodu). Dnes budu psát o Sázavě, která byla jmenovaná jako prvá. Tam totiž směřovala v sobotu 27. září 2003 naše děčínská pout'

Původně jsem nepočítal, že bych jel. Myslil jsem, že bude hodně zájemců, jenže naopak několik lidí „odpadlo“ ...

Cestou autobusem jsme se dozvěděli něco o sv. Prokopu, důvodu poutě (850 let od jeho úmrtí - příští rok 900 let od jeho svatořečení, v naší farnosti kostel jemu zasvěcený v Javorech), také nás provázel zasvěcený výklad pana Kinského o pozoruhodnostech cesty; před vjezdem do města Sázavy jsme se domodlili radostný růženec.

Po příjezdu bylo ještě asi půl hodiny času do mše svaté (od 10:00) v kostele sv. Prokopa. Po ní jsme se mohli napít vody přinesené ze studánky z koflíku (kalicha) sv. Prokopa, uctít kříž s jeho ostatky a podívat se na jeho lžičku. Po 11. hodině následovala mše u jeho ostatků (v prostorách původního kostela, dnes prostora pod presbytářem) a to v byzantském staroslověnském rytu. Tyto mše jsou zde slouženy pravidelně třikrát v týdnu. Popisovat tyto zážitky by vydalo za samostatný článek. Lépe je vše prožít na místě.

Po dvanácté byla možnost navštívit mimo zámku s expozicí (celý areál včetně kostela patří památkářům - kulturní památka) ještě ve městě kapličku se studnou (po proudu řeky na její levé straně na konci města u vlakové zastávky). Nově je zde vytvořená ještě jedna zajímavost. Nalezneme ji na druhém konci města, při silnici na Uhlířské Janovice (mimo jiné). Jedná se o pozoruhodnou křížovou cestu. A právě s touto trochu nezvyklou křížovou cestou bych vás rád seznámil.

Vydáme se z klášterního (i zámeckého) areálu doprava ještě trochu do kopce již zmíněným směrem. Nejprve nás povede chodník podél silnice, ze které je pohled na zákruty řeky. Nebýt rušivých vlivů člověka na přírodu na protějším břehu, pohledu na známé sklárny Kavalír a provoz na silnici - nádhera. Ale i tak se z výšky naskýtá hezký pohled do okolí. To jsme již přešli nejen silnici, ale skončil i chodník a asi po půl km chůze po silnici nás zarazí sloupová kaplička za svodidly a další nezvyklý předmět, který kromě našich Stadíc asi nikde nevidíme. Na kapličce je obraz, koho také jiného v okolí Sázavy - svatého Prokopa. Nezvyklý předmět je pluh s dvojitým křížem na vrcholu a vše upevněno na třech mohutných špalcích. Jedná se o vstup do Prokopovy (čertovy) brázdy. Pokud byste si dali tu práci, a nebyl by to jednoduchý sportovní výkon, a celou roklí prošli, viděli byste naprosto pravidelný útvar ve tvaru „V“, opravdu jako vyoraný. Na jeho mohutnost by ale nestačil ani dnešní největší pluh - čert si musel tedy pěkně máknout! Více o této legendě necht' si zvědavý čtenář nastuduje za domácí úkol - nebo ať' příště jede s námi?

Od tohoto pluhu máme možnost vejít do smíšeného, převážně listnatého lesa (nyní na podzim začínal právě hrát různými barvami podzimu) po úzké stezce, pro nás připravené. Nejprve po hliněných schodech vystoupáme

k jakési cestě - trasu bych nedoporučoval při deštivém počasí!! Uvítá nás deska, kde si můžeme přečíst základní údaje o sv. Prokopu, o příbězích o uzdravení nemocných na jeho přímluvy. Pokračujeme-li dále, nalézáme se na samém začátku křížové cesty. Jednoduché kříže z dřevěné kulatiny zasažené do země a zajištěné kameny, na nich napsané texty ke každému zastavení. Myšlenky psané „na tělo“ a na závěr vždy přímluvná modlitba k sv. Prokopu. Takto jsem procházel od jednoho zastavení ke druhému. Stále do kopce, převážně úzká stezka, spadané barevné listí a postupně utichající hluk z komunikace, kterou zanechávám pod sebou za zákruty Prokopovy brázdy, v jejíž stráni stále vystupuji.

Když dojdeme k zastavení „Šimon pomáhá nést kříž“, nastává změna. Do země připevněn veliký kříž z trámů, v „životní“ velikosti. U zastavení „Ježíš ukřížován“ nalézáme opět kříž z trámů, tentokrát položený šikmo na zemi. Jsou na něm „hřeby“ pro nohy i ruce. Sundávám si batoh, pokládám „poutnickou“ hůl a lehám si na něj Pohled přímo do „nebe“ přes koruny stromů. Nezvyklá poloha pro rozjímání. Je nutno se pevně držet „hřebů“ a opřít si nohy, jinak bychom se z kříže svezli a následně skouleli na dno Prokopovy brázdy. Myslím na to, že takto je to docela pohodlné - nemít hřeby v ruce a nohou

Stále stoupám do příkrého vrchu, místy odkopána hrana stráně, aby se dalo vůbec jít. Hůl dělá dobrou službu. Přicházím k zastavení „Ježíš na kříži umírá“. Cesta vede odbočkou na protější stráně „brázdy“. Na dně teče malý potůček, který se cestou ztrácel. Zde je ale uměle vyrobená, zčásti zakrytá, „studánka“ se žebříkem do vody. Myslím, že pokud po žebříku slezeme na dno a uděláme dřep, jsme celí po krk ve vodě. Toho jsem se v tomto podzimmím čase neodvážil, nepočítal jsem s tím a neměl s sebou ručník Křest, kterým jsme zde mohli projít, jsem tedy vynechal, ale zastavil jsem se pod velikým křížem s tělem Pána Ježíše nad studánkou. Škoda, že jsem nemohl zde být delší dobu.

Další zastavení, opět velké kříže s obrazy, rozjímáním a závěrečnou modlitbou. A následovalo další překvapení. „Ježíš položen do hrobu“. Zde je vybudován přístřešek, dole odkopána hlína, prkny vyložena - k čemu? Opět si sundávám batoh, hůl a pomalu se vsunuji do improvizovaného hrobu. Ležím, tentokrát pohled do „nebe“ není. Nade mnou jen prkna - klid. Nevím, jak dlouho ležím, ale ptáci náhle naznačují, že zde dlouho sám nebudu. Vstávám a pokračuji dále. Cesta vede nyní dolů s kopce - symbolika temna, propasti smrti? Ale náhle ve výšce, přes „propast smrti“, z kmenů uzounká lávka. Kam mě asi převede? Závěr cesty je přímo nabit dojmy. Vítá mě na druhé straně rokle brána. „Ježíš vstal z mrtvých“. Jak rád vcházím touto branou a následuji ho. Jdu již po rovině, podcházím další branou,

pak uzoučkou brankou „zpět do reality“ - na cestu, která mě přivede zpět do města. Zpomaluji, vychutnávám ono krátké zastavení v „ráji“

Nepospíchám, mám času dost. Na protější straně Prokopovy brázdy vidím, jak stoupají dvě postavy - on a ona - k zastavení „Ježíš sňat z kříže“. Přes kotlinu se ke mně nese zvučný hlas čtení rozjímání. Pak ještě chvíli pozoruji, jak oba v tichu přicházejí ke hrobu Klesám cestou lesem, nechávám v sobě doznívat poslední dojmy, uvědomuji si, že křížovou cestu jsme v tomto lese absolvovali asi jen tři. Mladým to ještě asi obvykle nic moc neříká, starším již smrt je bližší, častěji o ní přemýšlí, někteří by ale tuto cestu prošli jen velice obtížně. Myslím proto na všechny dnešní poutníky, které autobus do Sázavy dovezl.

Před koncem lesa mě z myšlenek vytrhuje známý hlas - opravdu, slyším supění parní lokomotivy. Zastavuji se a vychutnávám tento, v mém mládí obvyklý, zvuk projíždějícího vlaku. Po krátké zastávce se lokomotiva s vagóny dává opět do pohybu. Ze zvuku, který se neustále mění, zesiluje a opět ubírá na intenzitě, mění výšku, lze přímo zhmotnit, kudy vlak jede a jak pomalu mizí v údolí. Pravý Posázavský Pacifik!

Vyjdu z lesa po prudce klesající silničce a po silnici se vracím zpět do klášterní zahrady.

Děkuji, že jsem se pouti mohl zúčastnit!

R. Sticha

Okénko do knihovny

časopis: Zpravodaj pražské arcidiecéze č. 8, říjen 2003
úvodník: Naším úkolem není být Matkou Terezou
autor: Ignác Mucha

z obsahu:

V polovině října proběhne (pozn.: v době vydání našeho Farního zpravodaje již proběhlo) blahorečení Matky Terezy. Snad nikdo nepochybuje o jejím významu. Matka Tereza rozvinula sociální činnost, která nemá obdoby. Starala se o ty, kteří byli odsunuti na okraj společnosti, těm nejspolečnějším dokázala zajistit důstojný zbytek života. Její věhlas i dílo se rychle rozšířilo po celém světě. Mnoho lidí ji po zásluze obdivuje. Z mnoha kazatelen je dáována za vzor a příklad hodný následování. Jak ji ale následovat? Máme se všichni vrhnout na sociální činnost? To asi nebude to pravé.

S Matkou Terezou jsem se setkal osobně jen jednou, když v listopadu 1984 navštívila pražský kostel sv. Ignáce, kde jsem byl ministrantem. Z jejích slov a z jejího celého vystupování vyzařoval pokoj a radost, možná i přijetí. S jejími sestrami jsem se pak setkal několikrát – v Praze, v Římě

ale i v dalekém sibiřském Tomsku. Vždy jsem se setkal s tím samým: s pokojem, radostí a přijetím. Moc jsem nechápal důvody jejich vytrvalého optimismu a nasazení. A až na Sibiři jsem se od sester dozvěděl, že prvotním posláním řádu není dobročinná činnost, ale kontemplativní modlitba. A zde je myslím podstata věci. Kontempace je totiž způsob modlitby, ve kterém člověk nazírá a prožívá Boží lásku. V síle prožité Boží lásky pak sestry tuto lásku předávají dále a jako „vedlejší produkt“ konají skutky, nad kterými mnozí lidé kroutí hlavou.

Odkaz Matky Terezy tedy není jen v její sociální činnosti. Její odkaz tkví v tom, že v síle prožívané Boží lásky nalezla (až ve svých čtyřiceti letech!) své životní i každodenní poslání a sama sebe. Tím, že svou tvář vystavovala Božímu láskyplnému pohledu, mohla její tvář tuto lásku zrcadlit. Naším úkolem není být Matkou Terezou v tom smyslu, že bychom kopírovali její skutky. Naším úkolem je být tím, čím máme být my sami! Následovat Matku Terezu ale můžeme v odvaze a ve způsobu, jakým své poslání realizovala ona.

Je právě nedělní odpoledne, když píšu tento úvodník. Sedím u svého počítače, z inhalátoru nadechnu Vincentku a vyháním ze sebe chřipku. V místnosti můj syn na videu pozoruje dětský animovaný film „Doba ledová“, ve kterém pravěký mamut a lenochod zachraňují pravěké miminko, které chce lstí získat šavlozubý tygr. Je to film o zradě a lásce. O lásce, která dokáže naplnit, nasměrovat a proměnit toho, kdo ji zakusí (v této pohádce šavlozubého tygra). A o tom je myslím i celý život a život s Bohem. Ten, kdo se vydá cestou zakoušení Jeho lásky, ji může předávat dál. A to tím jedinečným způsobem určeným právě a jen každému zvlášť!

Poznámka: Ve Zpravodajích pražské arcidiecéze, které je možno si na faře vypůjčit, jsou ještě jiné zajímavé články (např. Dopis vojenského kaplana z Iráku), nabídky různých kulturních a náboženských aktivit, setkání (např. Misie u Mělníka), vzdělávání, pomoci aj. v Praze.

vybrala M. J.

&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

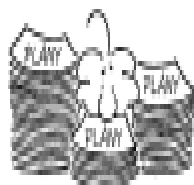
Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

&

• „Karle, tvé vysvědčení se mi ale vůbec nelíbí!“ „Mně také ne, mami. Ale jsem rád, že máme stejný názor.“

Farní rada

Zpráva z 18. zasedání Farní rady ze dne 10. 10. 2003

V pátek (výjimečně) 10. října se sešla Farní rada, aby se opět zabývala podněty od farníků a řešila i další otázky ze života naší farnosti. Program jejího jednání:

- **Poutní mše svatá**

V poslední době se konaly tři poutní mše svaté v obou děčínských farnostech. Pout' je pro každou farnost významná událost pro duchovní život farnosti, ale také velká příležitost pro každého z nás na chvíli se zastavit a setkat se s přáteli v Kristu. Bylo by dobré pro obě farnosti slavit poutní mši svatou společně a to přímo v den slavnosti.

- **Poutní zájezdy**

Farní rada si dala za úkol najít ochotného spolupracovníka pro tyto akce, navázat kontakt s farní radou z druhé farnosti a společně naplánovat farní poutě na příští rok.

- **Liturgická čtení**

Připomínky k čtení při nedělních mších svatých.

- **„Misijní koláč“**

FR se rozhodla zorganizovat v rámci sbírky na misie „Misijní koláč“. Poprosit o spolupráci maminky a babičky - napečení koláčů.

- **Spolupracovníci při tvorbě farního webu**

Dalším dlouhodobým úkolem pro FR je hledání spolupracovníků při tvorbě webových stránek farnosti.

- **Náhradní bohoslužba slova**

P. Jirásek přislíbil, že připraví body pro bohoslužbu slova pro případ nepřítomnosti kněze.

- **Modlitby po nedělní mši svaté**

Úkolem pro FR do příštího zasedání je vyhledat příhodné modlitby, které by se mohly modlit v neděli po mši svaté.

- **Latinské mše svaté**

Není k dispozici schola, která by dokázala zazpívat vhodné texty.

- **Oltář**

Oltář bude postupně ošetřen nátěrem a sestaven, zatím nelze říci kdy bude znovu v kostele, neboť vzhledem k historické hodnotě a finančním prostředkům není možné tyto práce uskýt.

- **Oprava střechy**

Oprava střechy v Jílovém je dokončena.

Příští setkání FR se bude konat 13. 11. 2003. Do tohoto zasedání můžete podávat své připomínky, ale i nové podněty, kterými by se měla farní rada zabývat. Pro tuto možnost je připravena krabice vzadu v kostele, můžete je též dát osobně jednotlivým členům farní rady, poslat e-mailem na faru (rkf.dc.podmokly@seznam.cz) nebo zaslat poštou (adresa viz. tiráž na první straně dole). V tomto případě označte obálku nápisem FARNÍ RADA. Nebojte se vyjádřit svůj názor. Děkujeme za vaši spolupráci.

Zapsala J. Škodová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda Farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2003			2. listopadu	7. prosince
Rok 2004	4. ledna	1. února	7. března	4. dubna
2. května	6. června	4. července	1. srpna	5. září
3. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných			7. listopadu	5. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hlavní nádr.	13:08	14:40	Dolní Žleb	14:57	17:25	18:38
Čertova Voda	13:18	14:50	Čertova Voda	15:02	17:30	18:43
Dolní Žleb	13:23	14:55	Děčín hlavní nádr.	15:12	17:40	18:53

- Boženka čeká své čtvrté miminko. V neděli po obědě sedí v křesle a čte si Katolický týdeník, když tu najednou zastená úděsem: „Ne, to nepřežiju!“ „Co se děje?“, ptá se jí manžel. „Tady píšou, že každé čtvrté dítě na světě je Číňan!“

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2003	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	5 979 Kč	2 056 Kč	0 Kč	
Únor	9 692 Kč	1 858 Kč	4 300 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 357 Kč	2 709 Kč	3 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 776 Kč	1 826 Kč	2 127 Kč	Na záchranu kostelů v naší diecézi
Květen	6 916 Kč	1 658 Kč	2 500 Kč	Na bohoslovce
Červen	8 439 Kč	1 827 Kč	0 Kč	
Červenec	6 894 Kč	1 310 Kč	0 Kč	
Srpen	9 202 Kč	1 117 Kč	0 Kč	
Září	8 490 Kč	1 794 Kč	2 000 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	71 745 Kč	16 155 Kč	14 127 Kč	

R. S.

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst.

P. František

Credo**VĚŘÍM . . .** (2. pokračování)**L 1, 26 - 38**

To je nakonec tentýž projev víry jako u Abraháma. Bůh zasáhne do života Mariina, přes tohoto posla přibližuje svůj zásah a Marie na to kladně odpovídá. A teď důležité je to, že Panna Maria kladně odpověděla na Boží výzvu, to, že řekla: „Staň se mi podle tvého slova“ - to zasáhlo celý její život, celý její život na tomto vyvolení stál, protože všechny osudy jejího dalšího života byly určovány Ježíšem. Kvůli tomu, že se Ježíš narodil a byl pronásledován, odcházejí do Egypta, kvůli tomu, že Ježíš měl působit v Galileji, se vrací do Nazareta. Pak celá Ježíšova veřejná činnost, kterou Ona sleduje. Víte, že celý její další život je jakoby Ježíšem veden, i když ji nevede za ruku. A právě toto je život víry.

Bůh zasáhne do našeho života tím, že se s ním nějakým způsobem setkáme, že na něj nějakým kladným způsobem zareagujeme, že jej prostě bereme na vědomí a začne nám na něm záležet. A tím se mění náš životní běh - my to vidíme třeba až s odstupem let.

Z toho plyne jeden důležitý závěr. Jde-li o víru druhého člověka, chci-li někomu pomoci k víře, nebo dá-li se se mnou někdo do debaty o víře, sotva má smysl mu dlouze vykládat, kdo je to Bůh a že Bůh je nekonečný Duch To můžete vykládat třeba týden a život toho člověka se nemusí vůbec měnit. Vlastní pomoc k víře spočívá v tom, že se snažíme takovému člověku pomoci, aby se s Bohem dostal do kontaktu.

Důležité je, aby člověk pochopil, že nevěříme v žádnou nesmyslnou představu Boha (vousatý dědeček na obláčku), je třeba mu odstranit tyto překážky. A dál je třeba mu trochu nevtíravě ukázat, že náš celý život je na Bohu postaven a že Bůh je pro nás tím nejdůležitějším, s kým v životě počítáme. A tohle on buď přijme nebo nepřijme, my ho k tomu donutit nemůžeme, ale tohle by na nás měl vidět. Pokud znáte nějakou historii uvěření dospělého člověka, tam to zpravidla takto je, že se Bůh živě dotkne někoho v jeho životě, a on, pokud na to kladně odpoví, pokud s tím souhlasí a nehledá všechny možné příčiny, aby Boha neuznal, se stane věřícím.

Víra tedy znamená v prvé řadě čin, životní postoj, uspořádání života. Proto bych vždycky v životě odmítal požadavek vysvětlit někomu několika slovy v co věřím. - Nebo bych to musel říci opravdu rámcově, několika slovy: „Věřím v Boha, v někoho, kdo je pro mě absolutně důležitý, na kom závisí celý můj život.“ A tečka. Dost. Dál to rozhodně vykládat nejde, aspoň napoprvé ne.

Kdybychom rozebrali ještě všechny námitky, které se proti víře obvykle kladou, poznali bychom, že jsou zpravidla neporozuměním, že se v nich bojuje proti něčemu, co vlastně není pro nás jádrem věci. Víte, ono se to nedá opravdu nějak vědecky dokázat, že by náš život závisel na Bohu, nebo že Bůh do našeho života zasahuje. Potvrdí nám to naše vlastní zkušenost, ale druhý člověk to vyvrátit nemůže. Může nás zesměšnit, to ano, na to stačí trochu vtipu a obratnosti jazyka, ale vyvrátit nám to nemůže. A všechny přírodní vědy mohou konstatovat jaký je svět, jak to tady všechno funguje - ale proč to tu je, to se nechá odbýt jen větou, že hmota je věčná, což rovněž nelze v oboru nekonečna dokázat.

Nakonec ještě jedna věc: řada výkladů proti víře, které se vytvářejí vědecky, jsou od vědy dost daleko. Podívejte se, v populární příručce vám přesně popíše, jaký je náš vesmír, ale když si vezmete „Vesmír“, což není populární příručka, ale časopis čs. akademie věd, dočtete se v 9. čísle v dosti dlouhém a zajímavém článku, že my nemůžeme říci, jak náš vesmír vypadá, ale můžeme uvažovat na základě poznatků dosavadní vědy, jak by

vypadat mohl. A jste-li hloubavé povahy a chcete-li se dostat na pokraj zbláznění, tak si ten článek vezměte, protože tam se nakonec dojde k tomu, že těch vesmírů může být několik a že tzv. černé díry, astronomický jev, by mohly být - řečeno laicky - průchody, kterými by se dalo procházet z jednoho vesmíru do druhého. Ono se dá i matematicky uvažovat o podmínkách cestování do druhého vesmíru - ale já už vás nebudu tímhle plést.

Tím chci jenom říci, že tyto matematické modely vesmírů jsou také zcela nepředstavitelné - a přece nikdo vzdělaný neřekne, že je to hloupost. Skutečně vědecký pohled na svět je velice střízlivý a říká nám velice jasně, co víme jistě a co jistě nevíme. A přece kvůli tomu neřekneme, že jsou astronomové hlupáci, protože nevědí všechno.

Z toho bych vyvodil jenom ten závěr, že se člověk nesmí hned tak moc leknout, když nám někdo nadává hlupáků. Zpravidla v tom případě nebývá moc chytrější, anebo i je, ale má k tomu nadávání nějaký jiný důvod. Je pravda, že v naší víře je mnoho věcí, které nejsou jasně vysvětlitelné. Ale je také pravda, že naše víra se neodehrává někde v oblasti čirého intelektuálna, někde jenom v oblasti přemýšlení, ale že se odehrává v našem životě a že mnohý má svoje zkušenosti s Bohem a že každý člověk se může dostat do situace, kdy je v životě Bohem osloven a kdy Bůh zasáhne do jeho života - a on může odpovědět.

Jde pořád právě o to, zda člověk odpoví nebo ne.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Středoevropské dny

1. listopadu 2003 15:00 sobota Hluboké Mašůvky
u Znojma - Německá mše sv., Diecéze brněnská.

1. listopadu 2003 17:00 sobota Hluboké Mašůvky
u Znojma - Česká mše sv., Diecéze brněnská.

1. listopadu 2003 sobota Velehrad - Děkanátní
pouť za obnovu rodin a kněžská povolání, Arcidiecéze
olomoucká.

2. listopadu 2003 11:00 neděle Jablonné v Podještědí - poutní bazilika
sv. Vavřince a sv. Zdislavy (Německá bohoslužba), Poutní bazilika sv.
Vavřince a sv. Zdislavy Jablonné v Podještědí.

4. - 7. listopadu 2003 Olomouc - Setkání ředitelů církevních škol za
účasti Mons. Lobkowicze OPræm, biskupa ostravsko-opavského, Sekce
pro církevní školství ČBK.

8. listopadu 2003 sobota Hradec Králové - Podzimní diecézní setkání
mládeže, Diecézní centrum pro mládež Hradec Králové.

8. listopadu 2003 14:00 sobota Damnov Sv. Martina - pouť (česko-německá mše sv.), Diecéze plzeňská, vikariát tachovský.

15. listopadu 2003 sobota Olomouc katedrála - Děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání, Arcidiecéze olomoucká.

16. listopadu 2003 neděle, Při všech nedělních bohoslužbách se představí katolická církev na Slovensku a společně s ostatními účastnickými zeměmi jí věnujeme svou modlitbu.

22. listopadu 2003 18:00 sobota Havířov kostel Sv. Anny - Koncert duchovní hudby, Ostravsko-opavská diecéze.

23. listopadu 2003 neděle Hradec Králové katedrála (9:30) a kaple sv. Klimenta (18:30) - Slavnost sv. Klimenta, Celodiecézní kněžský den, Diecéze královéhradecká.

28. - 29. listopadu 2003 Vranov u Brna, Konference o mládeži, Sekce pro mládež ČBK.

Více na adrese <http://katdny.cirkev.cz>

Kde najít pomoc?

Rozhodl jsem se uvádět na pokračování některá místa v Písmu svatém, kde nalezneme odpovědi na otázky, které nás někdy trápí. Zkuste si to vyzkoušet, pokud se bude jednat právě o ten váš problém.

R.S.

- **V pokušení**
Ž 1; Ž 139, 23-24; Mt 26, 41; 1K 10, 12-14; Fp 4, 8; Jk 4, 7; 2Pt 2, 9; 2Pt 3, 17.
- **Když chci děkovat**
Ž 100; 1Te 5, 18; Žd 13, 15.
- **Na cestách**
Ž 121.

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

F Mons. ThDr. Antonín Liška C SSR, emeritní biskup českobudějovický zeměl - Narodil se 17. září 1924 v Bohumilicích. V roce 1944

vstoupil do kongregace redemptoristů. V dubnu 1950 byl s ostatními řeholníky internován a pak strávil 40 měsíců v táborech nucených prací - Pomocných technických praporech. V té době přijal 22. září 1951 tajně kněžské svěcení. Kněžskou službu mohl veřejně vykonávat až od 15. května 1971, kdy se stal administrátorem farnosti Poříčí nad Sázavou.

Podílel se na ekumenickém překladu Písma svatého, řadu let byl soudním vikářem Interdiecézního církevního soudu v Praze a od června 1987 kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta v Praze. 19. května 1988 byl jmenován pomocným biskupem pražským, biskupské svěcení přijal 11. června 1988.

28. srpna 1991 byl jmenován diecézním biskupem českobudějovickým a svého úřadu se ujal 19. listopadu 1991.

Z úřadu diecézního biskupa českobudějovického ho papež Jan Pavel II. uvolnil 25. září 2002. Zbytek života pak trávil v českobudějovické biskupské rezidenci, kde také, zaopatřen svatými svátostmi, po krátké nemoci ve středu 15. října 2003 zemřel.

Rozloučení se zemřelým emeritním biskupem bude ve čtvrtek 23. října 2003 v 10 hodin při zádušní mši svaté v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Po mši svaté a obřadech posledního rozloučení bude převezen na hřbitov sv. Otýlie v Českých Budějovicích, kde bude podle své vůle pohřben mezi své řádové spolubratry.

Tolik text z parte. Jen doplním, že někteří z nás se s ním před lety setkali. Bylo to ve zlomové době při svěcení prvého ze série opravených, resp. zachráněných kostelů v našem vikariátě - v Doubici (rok 1988).

- F **Matka Tereza** - V neděli 19. října 2003 byla dopoledne papežem Janem Pavlem II. blahorečena sestra Tereza z Kalkaty. Jednalo se o natolik výjimečnou osobu, že i naše televize dávala na programu ČT2 přímý přenos celého obřadu z Říma včetně mše svaté.
- F **Víkend pro chlapy** - V DDKT Litoměřice se od 24. do 26. října 2003 pořádá setkání chlapů. Bohužel tato informace vyjde již pozdě. Příští na jaře si nenechejte ujít!
- F **Výlet ke skalním reliéfům v okolí Cvikova** - se koná v úterý 28. října 2003, odjezd vlaku v 8:13 z hlavního nádraží v Děčíně (příjezd do Jablonného 9:23). Trasa: reliéf Mariánské kaple pod Jezevčím vrchem - reliéf Útěk do Egypta - reliéf Ukřižování u vodní štoly u Mařeniček - reliéf v Antonínově údolí - zřícenina hradu Milštejn - Svor. Délka výletu do 20 km, návrat: Děčín hlavní nádraží kolem 18:00. Srdečně zve Karel a Malé Sestry z Boletic. Nebude-li pršet - nezmoknem, bude-li pršet, zmoknem, ale půjdeme kratší trasu.
- F **Potřebujeme rodinu?** - Tato zajímavá přednáška se koná 8. listopadu 2003 v DDKT Litoměřice. Více na webu naší farnosti!

- F IV. setkání varhaníků** - v sobotu 15. listopadu 2003, od 9:30 v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích. Více na webu naší farnosti.
- F Víkend pro matky a dcery** - Ty z Vás, které jste se již takové akce zúčastnili asi nezaváháte a pojedete opět. Pojeďte i vy ostatní ve dnech 28. - 30. listopadu 2003 do DDKT v Litoměřicích! Více o programu opět na našich internetových stránkách.
- F Aktuelní pro Děčínské společenství** - Brzo nás čekají změny v našem vikariátu. Proto vás zvláště v této době prosíme o modlitby zaměřené na budoucí život v obou děčínských farnostech.
- F Misie u Mělníka** - Začalo to všechno jako legrace a nakonec jsme se přestěhovali z Prahy do Cítova. Tam jsme nyní na misiích. Jsme manželé se dvěma dětmi, máme oba civilní zaměstnání a bydlíme na faře. Rádi bychom se setkali s každým, koho zajímají misie v Čechách. Ozvěte se a přijďte na docela obyčejnou návštěvu. Zatím ahoj Pavel a Pavla Coufalovi, 277 04 Cítov 2, tel. 604 134 644 nebo 315 692 103.

F Inzerát - Zatím žádný.

Misijní koláčky v Jílovém

To, že neděle 19. října byla misijní, jistě každý z vás ví. Já bych se ale chtěla s vámi podělit o to, co jsem si v ten den uvědomila.

Kromě „příspěvku na misie“, který většina z nás považovala za samozřejmost, se ale v našem kostele v Jílovém po mši svaté nabízely tzv. misijní koláčky. Každý z farníků si rád takový koláček „zakoupil“. Co mne však překvapilo, byla otázka mé dcery, kolik stojí jeden koláček. V tu chvíli jsem si uvědomila, že by jí bylo třeba otázku misí vysvětlit. Kromě toho mi i ona sama a také nedělní kázání otce Františka daly podnět zamyslet se nad tím slovem. Nedělní odpoledne jsme pak doma strávili společně rozhovorem nad tématem misie. Musím říci, že dceru velmi potěšilo, když zjistila, že vlastně i ona je takovou malou misionářkou v našem městě a díky ní se o Pánu Ježíši dozvěděly její kamarádky, sousedi, spolužáci, kteří slovo Ježíšek slyšeli nanejvýš ve spojení s Vánocemi. A já sama jsem si ještě více uvědomila, že z kraje, ze kterého pocházím, kde kostely „praskají ve švech“, všechno se v nich třeptá pozlátkem, opravy a úpravy kostelů jdou jako po másle, kde potkáváte věřící na každém kroku, že z tohoto kraje mne Bůh poslal sem a jeho slávu a milosrdenství mám svými činy rozsévat právě tady.

Původně jsem chtěla napsat kratičký článek, spíše informaci o misijních koláčích v Jílovém a tak poděkovat paní Holadové, která nám upekla opravdu výborné koláčky. Díky tomu jsem se ale zamyslela nad posláním

misíí a nakonec mohu jenom citovat otce Františka, že misie nemusí být jenom ve vzdálených krajích.

A. N.

Mše svaté v okolí

Místo	Kdy		Poznámka
Libouchec	4. Ne v měsíci	16:00	kostel Tří Králů
Tisá	1. Ne v měsíci	16:00	kostel sv. Anny
...	<i>Doplníme další?</i>		<i>Dejte vědět!</i>

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	14:45-15:30	13	Marie Jirásková
středa	15:00-16:00	5-7	Andrea Krumpolcová
středa	15:00-16:00	10-14	Soňa Šenková
čtvrtek	15:00-16:00	10-14	Marie Jirásková

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
23. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále

Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
16. 11. Den Bible
17. 11. Mezinárodní den studentstva

Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek
Mons. Kajnek jmenován titulárním biskupem (1992)
Mons. Herbst svátek
6. 11. Mons. Herbst narození (1943) - 60. výročí
7. 11. Mons. Graubner převzetí arcidiecéze (1992)
8. 11. Mons. Koukl narození (1926)

9. 11. Mons. Liška převzetí arcidiecéze (1991)
 14. 11. Mons. Esterka narození (1935)

Setkávání

- ◆ každou 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ každou 1. neděli ráno na faře - společná snídaně
- ◆ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ každé pondělí od 19:00 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každé úterý od 18:00 do 19:00 - vzdělávací kroužek
- ◆ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:00 - setkání Farní rady
- ◆ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ každý pátek od 15:30 na faře - setkávání ministrantů
- ◆ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)
- ◆ vyučování náboženství pro děti - středa v 17:45

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30	
Pondělí	06:45		
Úterý		17:00	
Středa	06:45		
Čtvrtek		17:00	
Pátek		17:00	
Sobota		17:00	(Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	17:00	Kostel Nejsvětější Trojice

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 30. 11. 2003, před 1. nedělí v prosinci ☩

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)